Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ 93/53/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουνίου 1993

σχετικά με τη θέσπιση στοιχειωδών κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση ορισμένων νόσων των ψαριών

(ΕΕ L 175 της 19.7.1993, σ. 23)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη αριθ.	Εφημερίδα σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 93/53/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουνίου 1993

σχετικά με τη θέσπιση στοιχειωδών κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση ορισμένων νόσων των ψαριών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

Εκτιμώντας:

ότι το παράρτημα II της συνθήκης συμπεριλαμβάνει τα ψάρια· ότι η εμπορία των ψαριών αποτελεί σημαντική πηγή εισοδήματος στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας·

ότι απαιτούνται, σε κοινοτικό επίπεδο, μέτρα καταπολέμησης τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση εμφανίσεως νόσου, ώστε να εξασφαλισθεί η ορθολογική ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας και να βελτιωθεί η προστασία της υγείας των ζώων στην Κοινότητα·

ότι οι προς καταπολέμηση νόσοι απαριθμούνται στους καταλόγους του παραρτήματος Α της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας ([4])·

ότι η εστία μιας νόσου μπορεί γρήγορα να λάβει διαστάσεις επιζωοτίας, προκαλώντας θανάτους και διαταραχές σε κλίμακα ικανή να επιφέρει σοβαρή ελάττωση της αποδοτικότητας του τομέα της υδατοκαλλιέργειας·

ότι τα μέτρα καταπολέμησης πρέπει να λαμβάνονται μόλις γεννηθούν υπόνοιες για την εμφάνιση μιας νόσου, ώστε να μπορεί ν'αναληφθεί άμεση και αποτελεσματική δράση αμέσως μόλις η παρουσία της επιβεβαιωθεί·

ότι τα μέτρα πρέπει να επιδιώκουν την πρόληψη της εξάπλωσης της νόσου και, ειδικότερα, τον λεπτομερή έλεγχο των κινήσεων των ψαριών και των προϊόντων που ενδέχεται να μεταδώσουν τη μόλυνση·

ότι η πρόληψη των νόσων στην Κοινότητα πρέπει κανονικά να στηρίζεται σε μια πολιτική μη εμβολιασμού·

ότι, για την πρόληψη της εξάπλωσης των νόσων, είναι απαραίτητη η διεξαγωγή επισταμένης επιζωοτιολογικής έρευνας· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συστήσουν ειδικές μονάδες για το σκοπό αυτόν·

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου, η διάγνωση των νόσων πρέπει να εναρμονισθεί και να πραγματοποιείται υπό την αιγίδα υπεύθυνων εργαστηρίων, συντονιζομένων από ένα εργαστήριο αναφοράς, οριζόμενο από την Κοινότητα·

([1]) ΕΕ αριθ. C 172 της 8. 7. 1992, σ. 16.
([2]) ΕΕ αριθ. C 150 της 31. 5. 1993.
([3]) ΕΕ αριθ. C 19 της 25. 1. 1993, σ. 14.
([4]) ΕΕ αριθ. L 46 της 19. 2. 1991, σ. 1.

▼B

ότι προς ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, πρέπει να θεσπιστεί κοινοτική διαδικασία επιθεώρησης·

ότι τα κοινά μέτρα καταπολέμησης των νόσων αποτελούν τουλάχιστον τη βάση για τη διατήρηση ενιαίου επιπέδου υγείας των ζώων·

ότι οι διατάξεις της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με ορισμένες δαπάνες του κτηνιατρικού τομέα ([1]), και ιδίως το άρθρο 5, εφαρμόζονται κατά την εμφάνιση μιας από τις ασθένειες που αναφέρονται στο παράρτημα Α της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ·

ότι η θέσπιση των αναγκαίων εκτελεστικών μέτρων πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή· ότι, προς το σκοπό αυτόν, απαιτείται μια διαδικασία στενής και αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στο πλαίσιο της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία ορίζει τα στοιχειώδη κοινοτικά μέτρα καταπολέμησης των νόσων των ψαριών που αναφέρονται στο παράρτημα Α, κατάλογοι I και II, της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται, αν χρειαστεί, οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Νόσος καταλόγου I: νόσος ψαριών αναφερόμενη στο παράρτημα Α κατάλογος I της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ,
2. Νόσος καταλόγου II: νόσος ψαριών αναφερόμενη στο παράρτημα Α κατάλογος II της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ,
3. Ψάρια για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν προσβληθεί: τα ψάρια που εμφανίζουν κλινικά συμπτώματα ή μετά θάνατον αλλοιώσεις ή ύποπτες αντιδράσεις σε εργαστηριακές εξετάσεις, εκ των οποίων γεννώνται ευλόγως υπόνοιες για παρουσία νόσου του καταλόγου I ή του καταλόγου II,
4. Προσβλημένα ψάρια: τα ψάρια στα οποία οι νόσοι του καταλόγου I ή του καταλόγου II έχουν επισήμως βεβαιωθεί κατόπιν εργαστηριακής εξετάσεως, ή, στην περίπτωση της λοιμώδους αναιμίας του σολομού, κατόπιν κλινικής εξετάσεως και μετά θάνατον εξετάσεως,
5. Εκμετάλλευση για την οποία υπάρχουν υπόνοιες μόλυνσης: εκμετάλλευση που περιέχει ψάρια για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν προσβληθεί από νόσο,
6. Προσβλημένη εκμετάλλευση: εκμετάλλευση που περιέχει προσβλημένα ψάρια, καθώς και οι εκμεταλλεύσεις που έχουν εκκενωθεί αλλά δεν έχουν ακόμη απολυμανθεί.

([1]) ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 19. Απόφαση, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 92/438/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 243 της 25. 8. 1992, σ. 27).

▼B

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε εκμετάλλευση στην οποία εκτρέφονται ή διατηρούνται ψάρια ευαίσθητα στις νόσους του καταλόγου Ι ή του καταλόγου ΙΙ:

1. Να καταγράφεται από την επίσημη υπηρεσία σε διαρκώς ενημερωμένο μητρώο.

2. Να τηρεί μητρώο,

   α) των ζωντανών ψαριών, αυγών και γαμετών που εισέρχονται στην εκμετάλλευση, με όλα τα στοιχεία τα σχετικά με την παράδοσή τους, τον αριθμό ή το βάρος τους, το μέγεθος, την προέλευση και τον προμηθευτή τους·

   β) των ζωντανών ψαριών, αυγών και γαμετών που εξέρχονται από την εκμετάλλευση, με όλα τα στοιχεία τα σχετικά με την αποστολή, τον αριθμό ή το βάρος τους, το μέγεθος και τον προορισμό τους·

   γ) της διαπιστωμένης θνησιμότητας.

   Το μητρώο αυτό, το οποίο η επίσημη υπηρεσία μπορεί να ελέγξει ανά πάσα στιγμή κατόπιν αιτήσεώς της, ενημερώνεται τακτικά και διατηρείται επί τέσσερα έτη.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, αν γεννηθούν υπόνοιες περί εμφανίσεως νόσου του καταλόγου Ι ή του καταλόγου ΙΙ, να γίνεται, το συντομότερο δυνατόν και υποχρεωτικώς, σχετική κοινοποίηση στην επίσημη υπηρεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Μέτρα καταπολέμησης των νόσων του καταλόγου Ι

Άρθρο 5

1. Όταν σε εκμετάλλευση υπάρχουν ψάρια για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν προσβληθεί από νόσο του καταλόγου Ι, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η επίσημη υπηρεσία να χρησιμοποιεί αμέσως προς επιβεβαίωση ή διάψευση της παρουσίας της νόσου, τα υπάρχοντα μέσα επίσημης έρευνας, και δη την κλινική εξέταση· ειδικότερα, η επίσημη υπηρεσία λαμβάνει ή διατάσσει να ληφθούν δείγματα για εργαστηριακούς ελέγχους.

2. Αμέσως μετά την κοινοποίηση των υπονοιών περί εμφανίσεως της νόσου, η επίσημη υπηρεσία θέτει την εκμετάλλευση υπό επίσημη επιτήρηση και συγκεκριμένα διατάσσει τα ακόλουθα:

α) επίσημη καταγραφή όλων των ειδών και κατηγοριών ψαριών, για κάθε δε είδος ή κατηγορία πρέπει να καταγράφεται ο αριθμός των ψαριών που πέθαναν, προσβλήθηκαν ή γεννούν υπόνοιες ότι έχουν προσβληθεί από τη νόσο. Η κατάσταση αυτή πρέπει να τηρείται ενήμερη από τον ιδιοκτήτη ή τον κάτοχο, ώστε να εμφανίζει ακριβώς την αύξηση του ιχθυοπληθυσμού ή τα νέα θανατηφόρα κρούσματα κατά την υπόψη περίοδο. Η κατάσταση επιδεικνύεται οσάκις ζητηθεί, τα δε στοιχεία που αναγράφονται σ' αυτή μπορούν να ελέγχονται κατά τις πραγματοποιούμενες επιθεωρήσεις·

β) απαγορεύεται η είσοδος ή έξοδος από τις εκμεταλλεύσεις οιουδήποτε ψαριού, ζωντανού ή νεκρού, ή αυγού ή γαμέτου, χωρίς σχετική άδεια της επίσημης υπηρεσίας·

γ) τα νεκρά ψάρια ή τα παραπροϊόντα τους καταστρέφονται υπό την επίβλεψη της επίσημης υπηρεσίας·

δ) η είσοδος ή έξοδος ζωοτροφών, σκευών, αντικειμένων και λοιπών ουσιών, όπως απορριμμάτων, μέσω των οποίων μπορεί να μεταδοθεί η νόσος, επιτρέπεται μόνον, και εφόσον παραστεί ανάγκη, κατόπιν αδείας της επίσημης υπηρεσίας, η

▼B

οποία και επιβάλλει όρους για να προληφθεί η μετάδοση του παθογόνου παράγοντα·

ε) η μετακίνηση προσώπων από ή προς την εκμετάλλευση επιτρέπεται μόνον κατόπιν αδείας της επίσημης υπηρεσίας·

στ) η είσοδος και έξοδος οχημάτων στην ή από την εκμετάλλευση επιτρέπεται μόνον κατόπιν αδείας της επίσημης υπηρεσίας, η οποία και επιβάλλει όρους για να προληφθεί η μετάδοση του παθογόνου παράγοντα·

ζ) στην είσοδο και έξοδο από την εκμετάλλευση χρησιμοποιούνται κατάλληλα μέσα απολύμανσης·

η) πραγματοποιείται επιζωοτιολογική έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1·

θ) όλες οι εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στην ίδια λεκάνη απορροής ή στην ίδια παράκτια ζώνη τίθενται υπό επίσημη επιτήρηση, απαγορεύεται δε η έξοδος από αυτά ψαριών, αυγών ή γαμετών χωρίς άδεια της επίσημης υπηρεσίας. Όταν η λεκάνη απορροής ή η παράκτια ζώνη έχει μεγάλη έκταση, η επίσημη υπηρεσία μπορεί να αποφασίζει ότι το μέτρο αυτό εφαρμόζεται μόνον σε μικρότερη έκταση, γειτονική της ύποπτης εκμετάλλευσης, εφόσον κρίνει ότι η εν λόγω έκταση παρουσιάζει τις καλύτερες δυνατές εγγυήσεις ότι θα αποφευχθεί η εξάπλωση της νόσου.

Αν παραστεί ανάγκη, οι επίσημες υπηρεσίες των γειτονικών κρατών μελών ή τρίτων χωρών ενημερώνονται για το ύποπτο περιστατικό. Στην περίπτωση αυτή, οι επίσημες υπηρεσίες των ενδιαφερόμενων κρατών μελών ενεργούν για την εφαρμογή των μέτρων του παρόντος άρθρου.

Εάν συντρέχει λόγος, μπορούν να θεσπίζονται ειδικά μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 19.

3. Μέχρις ότου τεθούν σε ισχύ τα επίσημα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ο ιδιοκτήτης ή κάτοχος ψαριών για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν προσβληθεί από τη νόσο, λαμβάνει όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα εφαρμογής της παραγράφου 2, πλην των στοιχείων η) και θ).

4. Τα μέτρα της παραγράφου 2 αίρονται μόνον όταν οι υπόνοιες περί νόσου αποδειχθούν επισήμως αβάσιμες.

Άρθρο 6

Μόλις επιβεβαιωθεί επισήμως η εμφάνιση νόσου του καταλόγου I, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, επιπλέον των μέτρων που απαριθμούνται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, η επίσημη υπηρεσία να διατάσσει την εφαρμογή των ακόλουθων:

α) σε προσβλημένη εκμετάλλευση:

— αποσύρονται αμέσως όλα τα ζώα,

— σε περίπτωση χερσαίων ιχθυοτροφικών εκμεταλλεύσεων αποστραγγίζονται όλα τα υδροστάσια προκειμένου να καθαρισθούν και απολυμανθούν,

— όλα τα αυγά και γαμέτες, τα νεκρά ψάρια και τα νεκρά ψάρια που εμφανίζουν κλινικά συμπτώματα της νόσου θεωρούνται ως υλικό υψηλού κίνδυνου και πρέπει να καταστρέφονται, υπό τον έλεγχο της επίσημης υπηρεσίας, σύμφωνα με την οδηγία 90/667/ΕΟΚ [1],

[1] Οδηγία 90/667/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1990 για τη θέσπιση υγειονομικών κανόνων για τη διάθεση και τη μεταποίηση ζωικών αποβλήτων, τη διάθεσή τους στην αγορά και την προστασία από τους παθογόνους οργανισμούς των ζωοτροφών ζωικής προέλευσης ή με βάση τα ψάρια και για την τροποποίηση της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 363 της 27. 12. 1990, σ. 51). Οδηγία, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 62 της 15. 3. 1993, σ. 49).

▼B

— όλα τα ζώντα ψάρια, είτε θανατώνονται και καταστρέφονται υπό τον έλεγχο της επίσημης υπηρεσίας, σύμφωνα με την οδηγία 90/667/ΕΟΚ, είτε, αν πρόκειται για ψάρια με εμπορεύσιμο μέγεθος και χωρίς κανένα κλινικό σύμπτωμα νόσου, θανατώνονται υπό τον έλεγχο της επίσημης υπηρεσίας προκειμένου να διατεθούν στο εμπόριο ή να μεταποιηθούν για την ανθρώπινη διατροφή.

Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, η επίσημη υπηρεσία μεριμνά ώστε τα ψάρια να θανατώνονται και να εκσπλαχνίζονται αμέσως, υπό συνθήκες που εμποδίζουν τη μετάδοση παθογόνων παραγόντων, τα απορρίμματα και τα παραπροϊόντα να θεωρούνται ως υλικά υψηλού κινδύνου και να υποβάλλονται σε επεξεργασία για την καταστροφή των παθογόνων παραγόντων σύμφωνα με την οδηγία 90/667/ΕΟΚ και τα λύματα να υποβάλλονται σε επεξεργασία που αδρανοποιεί τους τυχόν εμπεριεχομένους παθογόνους παράγοντες,

— μετά την απομάκρυνση των ψαριών, αυγών και γαμετών, τα υδροστάσια, ο εξοπλισμός και κάθε ουσία που έχει ενδεχομένως μολυνθεί καθαρίζονται και απολυμαίνονται το ταχύτερο σύμφωνα με τις οδηγίες της επίσημης υπηρεσίας ώστε να εξουδετερωθεί κάθε κίνδυνος μετάδοσης ή επιβίωσης του νοσογόνου παράγοντα. Οι μέθοδοι καθαρισμού και απολύμανσης μιας προσβεβλημένης εκμετάλλευσης καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 19,

— όλες οι δυνάμενες να μεταδώσουν την νόσο ουσίες, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο δ), καταστρέφονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία η οποία καταστρέφει οιονδήποτε ενυπάρχοντα παθογόνο παράγοντα,

— πραγματοποιείται επιζωοτιολογική έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, τηρουμένου του άρθρου 8 παράγραφος 4. Η έρευνα περιλαμβάνει δειγματοληψία για εργαστηριακή εξέταση·

β) όλες οι εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στην ίδια λεκάνη απορροής ή παράκτια ζώνη με την προσβεβλημένη εκμετάλλευση υποβάλλονται σε υγειονομικές επιθεωρήσεις. Αν το αποτέλεσμα των επιθεωρήσεων αυτών είναι θετικό, εφαρμόζονται τα μέτρα που προβλέπονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου·

γ) η επίσημη υπηρεσία επιτρέπει την επανασύσταση του ιχθυοπληθυσμού της εκμετάλλευσης εφόσον το αποτέλεσμα της επιθεώρησης των εργασιών καθαρισμού και απολύμανσης αποβεί ικανοποιητικό και αφού παρέλθει επαρκές, κατά την κρίση της, χρονικό διάστημα για την πλήρη εξάλειψη του παθογόνου παράγοντα και οποιασδήποτε άλλης πιθανής εστίας μολύνσεως στην προσβεβλημένη λεκάνη απορροής·

δ) εάν, προς εφαρμογή των μέτρων που περιγράφονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχεία α), β), γ) και δ), απαιτείται συνεργασία των επίσημων υπηρεσιών και άλλων κρατών μελών, οι επίσημες υπηρεσίες των ενδιαφερόμενων κρατών μελών συνεργάζονται για την εφαρμογή των μέτρων του παρόντος άρθρου.

Εάν συντρέχει λόγος, θεσπίζονται τα ενδεδειγμένα συμπληρωματικά μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 19.

Άρθρο 7

Εάν για μη εκτρεφόμενα ψάρια που δεν ανήκουν σε εκμετάλλευση καθώς και για τα ψάρια των πάσης φύσεως λιμνών ή άλλων εγκαταστάσεων ερασιτεχνικής αλιείας ή εγκαταστάσεων όπου διατηρούνται διακοσμητικά ψάρια γεννηθούν υπόνοιες ότι έχουν έχουν προσβληθεί από νόσο, ή αν τα ψάρια αυτά έχουν όντως προσβληθεί, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα και ενημερώνουν την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη, στο πλαίσιο της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής, για τα ληφθέντα μέτρα.

▼B

Άρθρο 8

1. Η επιζωοτιολογική έρευνα αφορά:

— το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η νόσος πιθανόν να ενδημούσε στην εκμετάλλευση μέχρις ότου κοινοποιηθεί η παρουσία της ή γεννηθούν υπόνοιες για την παρουσία της,

— την πιθανή προέλευση της νόσου εντός της εκμετάλλευσης και τον εντοπισμό και άλλων εκμεταλλεύσεων στις οποίες υπάρχουν αυγά και γαμέτες και ψάρια ευαίσθητων ειδών που ενδέχεται να έχουν μολυνθεί,

— τις μετακινήσεις των ψαριών, αυγών ή γαμετών, των προσώπων, των οχημάτων και των ουσιών που ενδέχεται να μεταδώσουν το νοσογόνο παράγοντα από ή προς την εν λόγω εκμετάλλευση,

— ενδεχομένως, την παρουσία και τη γεωγραφική κατανομή των φορέων της νόσου.

2. Αν η επιζωοτιολογική έρευνα αποκαλύψει ότι η νόσος μπορεί να έχει εισαχθεί από άλλη λεκάνη απορροής, ή από άλλη παράκτια ζώνη ή να έχει μεταδοθεί σε άλλη λεκάνη απορροής ή σε άλλη παράκτια ζώνη κατόπιν επαφής λόγω μετακίνησης προσώπων ή ψαριών, αυγών ή γαμετών, ή ζώων ή οχημάτων ή άλλως, οι εκμεταλλεύσεις που ευρίσκονται σ' αυτές τις λεκάνες απορροής και παράκτιες ζώνες θεωρούνται ύποπτες ζώνες, εφαρμοζομένων των μέτρων που καθορίζονται στο άρθρο 5. Σε περίπτωση επιβεβαίωσης της νόσου, εφαρμόζονται τα μέτρα που καθορίζονται στο άρθρο 6.

3. Αν από την επιζωοτιολογική αυτή έρευνα προκύψει ότι είναι απαραίτητη η συνεργασία με τις επίσημες υπηρεσίες άλλων κρατών μελών, οι υπηρεσίες αυτές λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προς τήρηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

4. Για τον πλήρη συντονισμό όλων των μέτρων που απαιτούνται προκειμένου να εξαλειφθεί η νόσος τελείως και το ταχύτερο δυνατόν, και για τη διεξαγωγή της επιζωοτιολογικής έρευνας, συγκροτείται ειδική μονάδα έκτακτης ανάγκης.

Οι γενικοί κανόνες λειτουργίας τόσο των εθνικών, όσο και της κοινοτικής μονάδας έκτακτης ανάγκης θεσπίζονται από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής.

5. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία και βάσει προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εκπονείται βάσει της γνώμης της Επιστημονικής Κτηνιατρικής Επιτροπής ιδίως προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη επιστήμης και τεχνολογίας, επανεξετάζει τις διατάξεις του παρόντος άρθρου πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1996.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Μέτρα καταπολέμησης των νόσων του καταλόγου II

Άρθρο 9

1. Σε περίπτωση υποψίας ή/και επιβεβαιωμένης παρουσίας μιας νόσου του καταλόγου II σε εγκεκριμένη ζώνη ή σε εγκεκριμένη εκμετάλλευση που βρίσκεται σε μη εγκεκριμένη ζώνη, διενεργείται επιζωοτιολογική έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 8. Τα κράτη μέλη που επιθυμούν αποκατάσταση του χαρακτηρισμού τους όπως ορίζεται στην οδηγία 91/67/ΕΟΚ πρέπει να ανταποκρίνονται στις διατάξεις των παραρτημάτων Β και Γ της εν λόγω οδηγίας.

2. Εάν η επιζωοτιολογική έρευνα αποκαλύψει ότι η ασθένεια μπορεί να έχει εισαχθεί από εγκεκριμένη ζώνη ή άλλη εγκεκριμένη εκμετάλλευση ή ότι μπορεί να έχει μεταδοθεί σε άλλη εγκεκριμένη εκμετάλλευση λόγω μετακίνησης ψαριών, αυγών ή γαμετών, οχημάτων, προσώπων ή άλλως, οι εν λόγω ζώνες ή εκμεταλλεύσεις θεωρούνται ύποπτες και εφαρμόζονται σ' αυτές τα κατάλληλα μέτρα.

▼B

3. Ωστόσο, η επίσημη υπηρεσία μπορεί να επιτρέπει την πάχυνση των προς θανάτωση ψαριών μέχρις ότου αποκτήσουν το κατάλληλο για εμπορία μέγεθος.

Άρθρο 10

1. Όταν σε μια μη εγκεκριμένη εκμετάλλευση που βρίσκεται σε μη εγκεκριμένη ζώνη υπάρχουν ψάρια για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν προσβληθεί από νόσο του καταλόγου ΙΙ, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η επίσημη υπηρεσία:

α) να λαμβάνει αμέσως τα επίσημα μέτρα έρευνας, στα οποία συμπεριλαμβάνεται αν απαιτείται η λήψη δειγμάτων προς εξέταση από εγκεκριμένο εργαστήριο, προς επιβεβαίωση ή διάψευση της παρουσίας της νόσου·

β) να διενεργεί ή να αναθέτει τη διενέργεια επίσημης απογραφής των προσβλημένων εκμεταλλεύσεων· η απογραφή αυτή πρέπει να ενημερώνεται τακτικά·

γ) να θέτει ή να διατάσσει να τεθούν οι προσβλημένες εκμεταλλεύσεις υπό επίσημη επιτήρηση, ώστε να εξασφαλίζεται ότι, από αυτές, και κατά παρέκκλιση του άρθρου 3 σημείο 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ, επιτρέπονται μόνον οι μετακινήσεις ζώντων ψαριών, αυγών ή γαμετών που προορίζονται είτε για άλλες εκμεταλλεύσεις, προσβλημένες από την ίδια νόσο, είτε για θανάτωση με σκοπό την ανθρώπινη κατανάλωση.

2. Για μια καθορισμένη περίοδο, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν, υπό τον έλεγχο της επίσημης υπηρεσίας, προαιρετικό ή υποχρεωτικό πρόγραμμα εξάλειψης των νόσων του καταλόγου ΙΙ στις μη εγκεκριμένες εκμεταλλεύσεις ή ζώνες. Κατά την περίοδο αυτή απαγορεύεται να εισάγονται, σε ζώνη ή εκμετάλλευση στην οποία εφαρμόζεται το πρόγραμμα αυτό, ζώντα ψάρια, αυγά ή γαμέτες από προσβλημένες εκμεταλλεύσεις ή εκμεταλλεύσεις άγνωστου υγειονομικού χαρακτηρισμού.

Τα προγράμματα αυτά καταρτίζονται βάσει γενικών κριτηρίων που θα καθοριστούν πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 20 με τη διαδικασία του άρθρου 19 και υποβάλλονται στην Επιτροπή η οποία τα εξετάζει, τα εγκρίνει και ενδεχομένως τα τροποποιεί με την ίδια διαδικασία.

Μετά την περίοδο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τη διαδικασία αυτή κοινοποιούν τα σχετικά αποτελέσματα στην Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη στο πλαίσιο της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής.

3. Πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1996, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση η οποία εκπονείται αφού ληφθεί η γνώμη της επιστημονικής κτηνιατρικής επιτροπής με βάση την κτηθείσα πείρα και την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από προτάσεις επανεξέτασης του παρόντος άρθρου, ιδίως όσον αφορά την εμπορία προσβεβλημένων ζώντων ψαριών, των αυγών και των γαμετών τους προς εκτροφή ή πάχυνση, καθώς και για τη διενέργεια επιζωοτιολογικής έρευνας σε μη εγκεκριμένες ζώνες μετά την εμφάνιση υποψίας για την παρουσία νόσου σε μη εγκεκριμένη εκμετάλλευση. Το Συμβούλιο αποφαίνεται με ειδική πλειοψηφία για τις ενδεχόμενες αυτές προτάσεις, λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα της έκθεσης αυτής.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 θεσπίζονται ενδεχομένως από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 19.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 11

1. Οι δειγματοληψίες και οι εργαστηριακές εξετάσεις για την ανίχνευση των νόσων των καταλόγων I και II πραγματοποιούνται με μεθόδους καθοριζόμενες με τη διαδικασία του άρθρου 15 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

2. Οι εξετάσεις για την ανίχνευση της νόσου ή των παθογόνων παραγόντων διεξάγονται σε εργαστήριο εγκεκριμένο από την επίσημη υπηρεσία. Αν παραστεί ανάγκη, ιδιαίτερα δε κατά την πρώτη εμφάνιση μιας νόσου, οι εργαστηριακές αυτές εξετάσεις πρέπει να προσδιορίζουν τον τύπο, την υποδιαίρεση τύπου ή την παραλλαγή του παθογόνου παράγοντα. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να επιβεβαιώνονται από το εθνικό εργαστήριο αναφοράς και, αν χρειάζεται, μπορούν να επιβεβαιώνονται από το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 13.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε σε κάθε κράτος να ορίζεται ένα εθνικό εργαστήριο αναφοράς το οποίο να διαθέτει εγκαταστάσεις και ειδικευμένο προσωπικό που του επιτρέπουν να προσδιορίζει ανά πάσα στιγμή, και ιδίως κατά τις πρώτες εκδηλώσεις της ασθενείας, τον τύπο, την υποδιαίρεση τύπου και την παραλλαγή του συγκεκριμένου ιού και να επιβεβαιώνει τα πορίσματα των περιφερειακών διαγνωστικών εργαστηρίων.

2. Τα εθνικά εργαστήρια που ορίζονται για τις εν λόγω νόσους είναι υπεύθυνα για το συντονισμό των κανόνων και μεθόδων διάγνωσης, καθώς και τη χρήση των αντιδραστηρίων.

3. Τα εθνικά εργαστήρια που ορίζονται για τις εν λόγω νόσους είναι υπεύθυνα για το συντονισμό των κανόνων και των διαγνωστικών μεθόδων που καθορίζονται από κάθε διαγνωστικό εργαστήριο για τη συγκεκριμένη νόσο στο κράτος μέλος. Προς τούτο:

α) μπορούν να προμηθεύουν διαγνωστικά αντιδραστήρια στα εργαστήρια που εγκρίνονται από το κράτος μέλος·

β) ελέγχουν την ποιότητα όλων των διαγνωστικών αντιδραστηρίων που χρησιμοποιούνται στο κράτος μέλος·

γ) διενεργούν περιοδικούς συγκριτικούς ελέγχους·

δ) διατηρούν απομονώματα του παθογόνου παράγοντα της νόσου που προέρχονται από επαληθευμένα κρούσματα στο κράτος μέλος·

ε) εξασφαλίζουν την επαλήθευση των θετικών αποτελεσμάτων που λαμβάνονται στα διαγνωστικά εργαστήρια που εγκρίνονται από το κράτος μέλος.

4. Ωστόσο, κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν εθνικό εργαστήριο αρμόδιο για τη συγκεκριμένη νόσο, μπορούν να προσφεύγουν στις υπηρεσίες του αρμόδιου εργαστηρίου άλλου κράτους μέλους.

5. Ο κατάλογος των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς για τις εν λόγω νόσους περιέχεται στο παράρτημα Α.

6. Τα εθνικά εργαστήρια που ορίζονται για τις εν λόγω νόσους συνεργάζονται με το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 13.

7. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 19.

▼B

Άρθρο 13

1. Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τις νόσους των ψαριών αναφέρεται στο παράρτημα Β.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της απόφασης 90/424/ΕΟΚ, και ιδίως του άρθρου 28, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του εργαστηρίου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αναφέρονται στο παράρτημα Γ.

Άρθρο 14

1. Απαγορεύεται ο εμβολιασμός κατά των νόσων του καταλόγου ΙΙ στις εγκεκριμένες ζώνες ή στις εγκεκριμένες εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται σε μη εγκεκριμένες ζώνες, και στις ζώνες ή εκμεταλλεύσεις που έχουν ήδη κινήσει τις διαδικασίες έγκρισης που προβλέπονται στην οδηγία 91/67/ΕΟΚ, καθώς και ο εμβολιασμός κατά των νόσων του καταλόγου Ι.

2. Πριν τις 30 Ιουνίου 1996, με ειδική πλειοψηφία και βάσει προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο απανεξετάζει τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ιδίως όσον αφορά τη θέσπιση ειδικών προϋποθέσεων χρήσης των εμβολίων και για να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη των επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών στον τομέα του εμβολιασμού.

Άρθρο 15

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σχέδιο επέμβασης, διευκρινίζοντας πώς εφαρμόζει τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία σε περίπτωση εκδήλωσης μιας από τις νόσους του καταλόγου Ι.

Το σχέδιο πρέπει να παρέχει πρόσβαση στις εγκαταστάσεις, τους εξοπλισμούς, το προσωπικό και σε οποιοδήποτε άλλο φορέα αναγκαίο για τη γρήγορη και αποτελεσματική εξάλειψη της επιδημίας.

2. Τα γενικά κριτήρια βάσει των οποίων καταρτίζονται τα σχέδια αυτά αναγράφονται στο παράρτημα Δ.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζονται στην εφαρμογή ειδικών κριτηρίων για τις εν λόγω νόσους όταν τα γενικά κριτήρια έχουν ήδη εγκριθεί κατά την υποβολή σχεδίων για την εφαρμογή μέτρων καταπολέμησης μιας άλλης νόσου.

Η Επιτροπή μπορεί, με τη διαδικασία του άρθρου 19, να τροποποιεί ή να συμπληρώνει τα κριτήρια αυτά, ανάλογα με τις ιδιομορφίες της νόσου.

3. Τα σχέδια που καταρτίζονται βάσει των κριτηρίων του παραρτήματος Δ υποβάλλονται στην Επιτροπή το αργότερο έξι μήνες μετά την έναρξη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

4. Η Επιτροπή εξετάζει τα σχέδια για να διαπιστώσει κατά πόσον επιτρέπουν την επίτευξη του επιδιωκομένου σκοπού και προτείνει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κάθε αναγκαία τροποποίηση, προκειμένου ιδίως να εξασφαλισθεί η συμβατότης των σχεδίων αυτών με τα σχέδια των άλλων κρατών μελών.

Η Επιτροπή εγκρίνει τα σχέδια, ενδεχομένως τροποποιημένα, με τη διαδικασία του άρθρου 19.

Τα σχέδια μπορούν αργότερα να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται με την ίδια διαδικασία, προκειμένου να προσαρμόζονται στις εξελίξεις.

Άρθρο 16

Στο μέτρο που απαιτείται για την ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, πραγματογνώμονες της Επιτροπής μπορούν να διενεργούν επιτόπιους ελέγχους. Προς τούτο, οι πραγματογνώμονες μπορούν να εξακριβώνουν, ελέγχοντας αντιπροσωπευτικό ποσοστό εκμεταλλεύσεων, αν οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν την τήρηση της παρούσας οδηγίας από τις εκμεταλλεύσεις. Η Επιτροπή ενημερώνει τα

▼B

κράτη μέλη σχετικά με τα αποτελέσματα των διενεργούμενων ελέγχων.

Το κράτος μέλος, όπου διενεργείται έλεγχος, παρέχει στους πραγματογνώμονες κάθε αναγκαία βοήθεια για την εκπλήρωση της αποστολής τους.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 19.

Άρθρο 17

Οι προϋποθέσεις οικονομικής συμμετοχής της Κοινότητας στις ενέργειες που συνδέονται με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας καθορίζονται στην απόφαση 90/424/ΕΟΚ.

Άρθρο 18

Τα παραρτήματα Β, Γ και Δ τροποποιούνται, εφόσον χρειάζεται, από το Συμβούλιο που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, για να λαμβάνονται ιδίως υπόψη η εξέλιξη της έρευνας και των διαγνωστικών μεθόδων.

Εφόσον χρειάζεται, το παράρτημα Α τροποποιείται με τη διαδικασία του άρθρου 19.

Άρθρο 19

1. Όταν εφαρμόζεται η διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή συγκαλείται αμέσως από τον πρόεδρό της, είτε ιδία πρωτοβουλία, είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλει στην μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος, αποφαίνεται δε με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στη μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα εάν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής·

β) Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, μετά πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της προτάσεως, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή εκτός εάν το Συμβούλιο έχει αποφανθεί, με απλή πλειοψηφία, κατά των μέτρων αυτών.

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιουλίου 1994, ενημερώνουν δε αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

▼B

2. Ωστόσο, από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν τηρώντας τους γενικούς κανόνες της συνθήκης, να διατηρούν ή να εφαρμόζουν, στην επικράτειά τους, διατάξεις αυστηρότερες από αυτές της παρούσας οδηγίας και ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε σχετικό μέτρο.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 21

Η παρούσα οδηγία απευθύνται στα κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΕΘΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΣΟΥΣ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ

Βέλγιο:	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg, 99 B-1180 Bruxelles
Δανία:	Statens Veterinære Serumlaboratorium Landbrugsministeriet Hangøvej 2 DK-8200 Aarhus N
Γερμανία:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems D-2201 Insel Riems
Ελλάδα:	Εργαστήριο Ιχθυοπαθολογίας και Βιοπαθολογίας Υδρόβιων Οργανισμών, Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Αθηνών, Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παραστικών Νοσημάτων, Νεαπόλεως 25, Αγία Παρασκευή Αττικής GR-153 10 Αθήνα
Ισπανία:	Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Algete E-Madrid
Γαλλία:	Centre National d'Etudes Vétérinaires et Alimentaires Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires 22, rue Pierre Curie BP 67 F-94703 Maisons-Alfort CEDEX
Ιρλανδία:	Fisheries Research Centre Abbotstown Castleknock IRL-Dublin 15
Ιταλία:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Sezione Diagnostica di Basaldella di Campoformido Laboratorio di Ittiopatologia Via della Roggia 92 I-33030 Basaldella di Campoformido (Udine)
Λουξεμβούργο:	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg, 99 B-1180 Bruxelles
Κάτω Χώρες:	Centraal Diergeneeskundig Instituut Hoofdgebouw Edelhertweg 15 8219 PH Lelystad Postbus 65 NL-8200 AB Lelystad Centraal Diergeneeskundig Instituut Vestiging Virologie Houtribweg 39 8221 RA Lelystad Postbus 365 NL-8200 AJ Lelystad

▼A1

Αυστρία:	Institut für Fischkunde, Veterinärmedizinische Universität, Wien

▼B

Πορτογαλία:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica 701 P-1500 Lisboa

▼A1

Φινλανδία:	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Σουηδία:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

▼B

Ηνωμένο Βασίλειο:	Fish Disease Laboratory 14 Albany Road Granby Industrial Site Weymouth UK-Dorset DT4 9TU
	The Marine Laboratory PO Box 101 Victoria Road UK-Aberdeen AB9 8DB

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΣΟΥΣ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ

Statens Veterinære Serumlaboratorium
Landbrugsministeriet
Hangøvej 2
DK-8200 Aarhus N
Δανία

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΣΟΥΣ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ

Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τις νόσους των καταλόγων I και II έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες και καθήκοντα:

1. Συντονίζει, συνεργαζόμενο με την Επιτροπή, τις μεθόδους διάγνωσης συγκεκριμένης νόσου στα κράτη μέλη, ιδίως:

   α) προσδιορίζοντας, διατηρώντας και προμηθεύοντας στελέχη του παθογόνου παράγοντα της συγκεκριμένης νόσου, για τις ορρολογικές δοκιμές και την παρασκευή του αντιορρού·

   β) προμηθεύοντας στα εργαστήρια αναφοράς ορρούς και άλλα αντιδραστήρια αναφοράς, για την τυποποίηση των δοκιμασιών και των αντιδραστηρίων που χρησιμοποιούνται σε κάθε κράτος μέλος·

   γ) καταρτίζοντας και διατηρώντας συλλογή στελεχών και απομονωμάτων του παθογόνου παράγοντα της συγκεκριμένης νόσου·

   δ) διοργανώνοντας κατά περιόδους κοινοτικές συγκριτικές δοκιμές των διαγνωστικών μεθόδων·

   ε) συλλέγοντας και αντιπαραβάλλοντας τα δεδομένα και τις πληροφορίες σχετικά με τις διαγνωστικές μεθόδους που χρησιμοποιούνται και τα αποτελέσματα των δοκιμασιών που πραγματοποιούνται στην Κοινότητα·

   στ) χαρακτηρίζοντας τα απομονώματα του παθογόνου παράγοντα της συγκεκριμένης νόσου με τις πλέον προηγμένες και κατάλληλες μεθόδους, προκειμένου να κατανοηθεί καλύτερα η επιζωοτιολογία της νόσου αυτής·

   ζ) παρακολουθώντας την εξέλιξη της κατάστασης ανά τον κόσμο όσον αφορά την επίβλεψη, την επιζωοτιολογία και την πρόληψη της συγκεκριμένης νόσου·

   η) διατηρώντας πραγματογνωμοσύνη σχετικά με τον παθογόνο παράγοντα της συγκεκριμένης νόσου και τους άλλους παρεμφερείς παθογόνους παράγοντες, ώστε να γίνεται γρήγορα η διαφορική διάγνωση·

   θ) αποκτώντας βαθειά γνώση της παρασκευής και χρησιμοποίησης των ανοσολογικών κτηνιατρικών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την εξάλειψη και τον έλεγχο της συγκεκριμένης νόσου.

2. Βοηθά ενεργώς στον εντοπισμό των εστιών της συγκεκριμένης νόσου στα κράτη μέλη, μελετώντας τα απομονώματα παθογόνου παράγοντα που του αποστέλλονται προς επιβεβαίωση των διαγνώσεων, του χαρακτηρισμού και των επιζωοτιολογικών μελετών.

3. Διευκολύνει την κατάρτιση ή επιμόρφωση εμπειρογνωμόνων εργαστηριακής διαγνωστικής, προκειμένου να εναρμονιστούν οι διαγνωστικές τεχνικές σ' όλη την Κοινότητα.

4. Συνεργάζεται, στον τομέα των διαγνωστικών μεθόδων για τις νόσους του καταλόγου I, με τα αρμόδια εργαστήρια τρίτων χωρών στις οποίες υπάρχουν αυτές οι νόσοι.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Τα σχέδια επέμβασης προβλέπουν τουλάχιστον:

1. Δημιουργία μονάδας έκτακτης ανάγκης σε εθνικό επίπεδο, η οποία θα συντονίζει όλα τα επείγοντα μέτρα στο οικείο κράτος μέλος.
2. Κατάρτιση καταλόγου των τοπικών κέντρων έκτακτης ανάγκης τα οποία διαθέτουν τον κατάλληλο εξοπλισμό για το συντονισμό των τοπικών μέτρων ελέγχου.
3. Λεπτομερή πληροφόρηση σχετικά με το προσωπικό που ασχολείται με την εφαρμογή μέτρων έκτακτης ανάγκης, την ειδίκευση και τα καθήκοντά του.
4. Τη δυνατότητα όλων των τοπικών κέντρων έκτακτης ανάγκης να έρχονται σε επαφή με τα πρόσωπα ή τους οργανισμούς που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με μια μόλυνση.
5. Την ύπαρξη του εξοπλισμού και των υλικών που απαιτούνται για τη σωστή εφαρμογή των μέτρων έκτακτης ανάγκης.
6. Λεπτομερείς οδηγίες σχετικά με τη δράση σε περίπτωση υπόνοιας και επιβεβαιωμένης μόλυνσης ή προσβολής.
7. Εκπαιδευτικά προγράμματα για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη των γνώσεων σχετικά με τις επιτόπου και τις διοικητικές διαδικασίες.
8. Ενδεχομένως, για τα διαγνωστικά εργαστήρια, υπηρεσία μεταθανάτιας εξέτασης, το αναγκαίο δυναμικό για τις ορρολογικές, ιστολογικές κ.λπ. εξετάσεις και εκσυγχρονισμό των τεχνικών ταχείας διάγνωσης (για το σκοπό αυτό χρειάζονται διατάξεις για την ταχεία μεταφορά δειγμάτων).
9. Κανονιστικές διατάξεις για την εφαρμογή των σχεδίων επέμβασης.